

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาคุณภาพชีวิตสมรสในมิติความพึงพอใจในชีวิตสมรส โดยศึกษาเฉพาะกรณีข้าราชการที่สมรสแล้ว ในสังกัดกรมประชาสัมพันธ์ จำนวน 50 คู่ (หรือจำนวน 100 คน) กรมการพัฒนาชุมชน จำนวน 50 คู่ (หรือจำนวน 100 คน) และสำนักผังเมือง จำนวน 50 คู่ (หรือจำนวน 100 คน) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งมีผลกระทบต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสและหลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลและทำการวิเคราะห์แล้วพอจะสรุปผลได้ดังนี้

1. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็นเพศชาย จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 เพศหญิง 150 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25ปี-39 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอายุแรกสมรสอยู่ในระหว่าง 18 ปี-29 ปี และมีระยะเวลาความคุ้นเคยก่อนสมรส ตั้งแต่ 1 ปี-4 ปี ซึ่งส่วนใหญ่มีระยะเวลาการสมรสมาแล้ว 10 ปีขึ้นไป รายได้ของคู่สมรสตั้งแต่ 11,981 บาทขึ้นไป

2. การทดสอบปัจจัยต่าง ๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสและการทดสอบ

สมมติฐาน พบว่า

ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสเป็นอันดับ 1 คือ การสนับสนุนจากบุคคลนัยสำคัญ อันดับ 2 คือ ความสมานฉันท์ทางบทบาท อันดับ 3 คือ ความเป็นเพื่อนคู่ชีวิต และความเสียเปรียบสัมพัทธ์เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในชีวิตสมรสเป็นอันดับ 4

และจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในชีวิตสมรสคือ ความคล้ายคลึงกันทางการศึกษา และรายได้ของคู่สมรส ส่วนตัวแปรที่ไม่มีความ

สัมพันธ์กับความพึงพอใจในชีวิตสมรสคือ ความคล้ายคลึงกันทางอายุ · อายุแรกสมรส ระยะเวลา
ความคุ้นเคยก่อนสมรส และระยะเวลาการสมรส

โดยสรุปอาจกล่าวได้ว่า สมมติฐานที่ได้รับการยอมรับมีเพียง 2 กลุ่มสมมติฐานเท่านั้น
และสมมติฐานที่ไม่ได้รับการยอมรับมี 4 สมมติฐาน

ความคิดเห็นจากการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า การสนับสนุนจากบุคคลนัยสำคัญ ความสมานฉันท์ทาง-
บทบาท ความเป็นเพื่อนคู่ชีวิต และความเสียเปรียบสัมพัทธ์ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจ
ในชีวิตสมรส ในระดับที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้น ผลที่ได้จากการศึกษานี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ
การปฏิบัติในชีวิตจริงได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคู่สมรสที่กำลังประสบกับปัญหาความขัดแย้งภายใน
ครอบครัว และขาดความพึงพอใจในชีวิตสมรส หากคู่สมรสคำนึงถึงปัจจัยเหล่านี้ และนำไปใช้
ในการปรับตัวระหว่างกันก็จะส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในชีวิตสมรสขึ้นได้

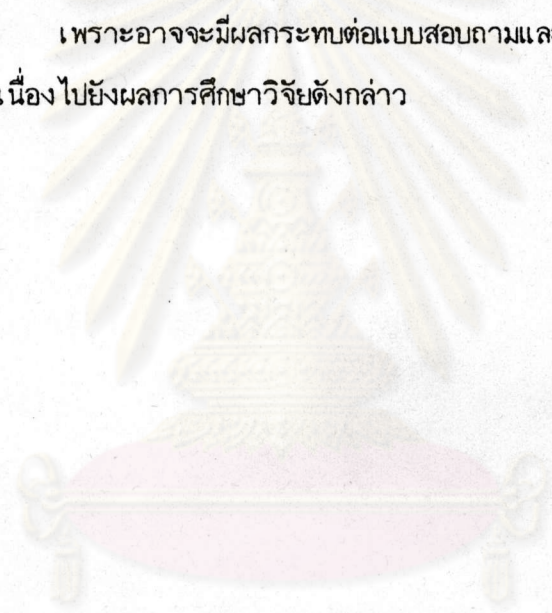
ดังนั้น หากจะทำให้คู่สมรสมีความพึงพอใจในชีวิตสมรส จำเป็นอย่างยิ่งที่คู่สมรสควร
ลดความรู้สึกเสียเปรียบสัมพัทธ์ให้น้อยลง (คือลดความรู้สึกที่ว่าชีวิตสมรสของตนด้อยกว่าคนอื่น)
และคู่สมรสควรให้ความสนใจต่อความคาดหวังทางบทบาทที่ต่างฝ่ายต่างมีต่อกันให้เป็น ไปในทิศทาง
เดียวกันมากที่สุด เพื่อที่จะได้ปฏิบัติให้สอดคล้องกับความหวังนั้น ๆ นอกจากนี้คู่สมรสควรคำนึง
ถึงความรักความผูกพัน ด้วยการเพิ่มความเป็นเพื่อนคู่ชีวิต เพราะการที่คู่สมรสตัดสินใจเข้าสู่
ชีวิตสมรสย่อมปรารถนาที่จะให้คู่ครองของตนมาเป็นเพื่อนร่วมชีวิต ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐาน
ของมนุษย์โดยทั่วไป ดังนั้นหากคู่สมรสได้คู่ครองที่มีลักษณะความเป็นเพื่อนคู่ชีวิตที่ดี ชีวิตสมรสก็
จะบังเกิดความอบอุ่น ซึ่งจะส่งผลทำให้บังเกิดความพึงพอใจในชีวิตสมรสขึ้นได้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่ายังมีข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่ควรจะเสนอไว้ เพื่อเป็น
แนวทางในการปรับปรุงงานวิจัยเรื่องเดียวกันนี้ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ในการศึกษาครั้งต่อไปคือ

1. เนื่องจากข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้าราชการ ดังนั้นผลสรุปจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จึงไม่อาจกระจายไปสู่กลุ่มประชากรกลุ่มซึ่งมีความหลากหลายได้อย่างกว้างขวาง ดังนั้น ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป น่าจะได้มีการทดสอบกับประชากร ซึ่งมีลักษณะอาชีพที่แตกต่างไปจากกลุ่มข้าราชการ โดยควรจะครอบคลุมประชากรจากกลุ่มต่าง ๆ หลาย ๆ อาชีพ เพื่อให้การอธิบายได้กว้างขวางขึ้น และผลสรุปของการวิจัยสามารถกระจายไปสู่ประชากรในขอบเขตที่กว้างขวางยิ่งขึ้นกว่าเดิม

2. ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีผู้ให้ข้อสังเกตว่าข้อมูลที่เกี่ยวกับชีวิตสมรสของแต่ละคู่สมรสนั้น บุคคลมักจะถือว่าเป็นเรื่องส่วนตัวไม่สมควรที่จะนำมาเปิดเผยให้แก่บุคคลภายนอกโดยเฉพาะรายละเอียดส่วนตัวของบุคคล ดังนั้น ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยควรจะได้ระมัดระวังเกี่ยวกับประเด็นนี้ เพราะอาจจะมีผลกระทบต่อแบบสอบถามและข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งจะผลต่อเนื่องไปยังผลการศึกษาวิจัยดังกล่าว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย